

Modeling the Drivers of Family Tourism with a Sports Tourism Approach

1. Bahareh Amini¹: PhD Student, Department of Sports Management, ST.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran

2. Tayebeh Zargar^{2*}: Department of Sport Management, ST.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran

3. Shahram A'lam³: Department of physical Education, YI.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran

4. Hassan Ghasemalipour⁴: Department of Sport Management, ST.C., Islamic Azad University, Tehran, Iran

*Corresponding Author's Email Address: t_zargar@azad.ac.ir

Abstract:

The present study aimed to design and test a structural model explaining the drivers influencing the development of family tourism based on a sports tourism approach. This applied study employed a descriptive–correlational design using structural equation modeling. The statistical population consisted of 384 sports tourists participating in sporting events with their families, selected through convenience sampling. Data were collected using a researcher-made questionnaire containing 44 items measured on a five-point Likert scale. Descriptive statistics and Partial Least Squares Structural Equation Modeling (PLS-SEM) were used for data analysis. Reliability, convergent validity, and model fitness indicators were assessed. Statistical analyses were conducted using SPSS and SmartPLS version 3 software. Structural model results indicated that economic infrastructural characteristics, technological capacity and sports tourism potential, socio-cultural factors, sports facilities, and health and wellness exerted significant positive effects on family tourism with a sports tourism orientation ($p < 0.05$). Socio-cultural factors demonstrated the strongest explanatory power among predictors. The overall goodness-of-fit index ($GOF = 0.765$) confirmed strong model adequacy and substantial explanatory capability of the proposed framework. The findings suggest that sustainable development of family sports tourism depends on an integrated multidimensional strategy combining economic infrastructure improvement, technological advancement, enhancement of sports facilities, promotion of health-oriented travel experiences, and strengthening socio-cultural engagement. Family sports tourism can therefore function as an effective mechanism for promoting mass sport participation, strengthening family cohesion, stimulating tourism demand, and improving social well-being, providing practical guidance for policymakers and planners in sport and tourism development.

Keywords: Family tourism, Sports tourism, Tourism drivers, Health and wellness, Socio-cultural factors

How to Cite: Amini, B., Zargar, T., A'lam, S., & Ghasemalipour, H. (2026). Modeling the Drivers of Family Tourism with a Sports Tourism Approach. *Management, Education and Development in Digital Age*, 3(2), 1-13.

مدلسازی پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی

۱. بهاره امینی ^{id}: دانشجوی دکتری، گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۲. طیبه زرگر ^{id}*: گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۳. شهرام اعلم ^{id}: گروه تربیت بدنی، واحد یادگار امام خمینی (ره) شهرری، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

۴. حسن قاسمعلیپور ^{id}: گروه مدیریت ورزشی، واحد تهران جنوب، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران

*پست الکترونیک نویسنده مسئول: t_zargar@azad.ac.ir

چکیده

هدف پژوهش حاضر طراحی و آزمون مدل پیشران‌های مؤثر بر توسعه گردشگری خانوادگی مبتنی بر گردشگری ورزشی با تأکید بر عوامل زیرساختی، اجتماعی، فناوری و سلامت بود. این پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر روش توصیفی - همبستگی مبتنی بر مدل‌سازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری شامل ۳۸۴ نفر از گردشگران ورزشی شرکت‌کننده خانوادگی در رویدادهای ورزشی بود که به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با استفاده از پرسشنامه محقق‌ساخته ۴۴ سؤالی با طیف لیکرت پنج‌درجه‌ای گردآوری شد. تحلیل داده‌ها با بهره‌گیری از آمار توصیفی و مدل‌سازی معادلات ساختاری مبتنی بر حداقل مربعات جزئی انجام شد. برای تحلیل داده‌ها از نرم‌افزارهای SPSS و SmartPLS نسخه ۳ استفاده گردید و شاخص‌های پایایی، روایی همگرا و برازش مدل مورد بررسی قرار گرفت. نتایج مدل ساختاری نشان داد تمامی متغیرهای پژوهش شامل ویژگی‌های زیرساختی اقتصادی، فناوری و پتانسیل‌های گردشگری ورزشی، عوامل اجتماعی-فرهنگی، امکانات ورزشی و سلامت و تندرستی دارای اثر مثبت و معنادار بر گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی هستند. ($P < 0.05$) بیشترین اثر مربوط به عوامل اجتماعی-فرهنگی بود و شاخص برازش کلی مدل ($GOF = 0.765$) نشان‌دهنده برازش قوی مدل مفهومی تحقیق است. یافته‌ها نشان می‌دهد توسعه گردشگری خانوادگی ورزشی نیازمند رویکردی چندبعدی شامل تقویت زیرساخت‌های اقتصادی، ارتقای امکانات ورزشی، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین، توجه به سلامت و تندرستی و تقویت تعاملات اجتماعی-فرهنگی است و می‌تواند به‌عنوان راهبردی مؤثر برای توسعه ورزش همگانی، افزایش مشارکت خانواده‌ها و ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی مورد استفاده سیاست‌گذاران حوزه ورزش و گردشگری قرار گیرد.

کلیدواژه‌گان: گردشگری خانوادگی، گردشگری ورزشی، پیشران‌های گردشگری، سلامت و تندرستی، عوامل اجتماعی فرهنگی

نحوه استناددهی: امینی، بهاره، زرگر، طیبه، اعلم، شهرام، و قاسمعلیپور، حسن. (۱۴۰۵). مدلسازی پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی. مدیریت، آموزش و توسعه در عصر

دیجیتال، ۳(۲)، ۱-۱۶.

مقدمه

در دهه‌های اخیر، صنعت گردشگری به‌عنوان یکی از پویاترین و تأثیرگذارترین صنایع جهانی شناخته شده است؛ صنعتی که نه تنها به رشد اقتصادی کشورها کمک می‌کند بلکه نقش مهمی در ارتقای کیفیت زندگی، تعاملات فرهنگی، توسعه اجتماعی و سلامت عمومی ایفا می‌نماید. در این میان، گردشگری ورزشی به‌عنوان یکی از سریع‌ترین بخش‌های در حال رشد صنعت گردشگری مطرح شده و توانسته است با ترکیب فعالیت‌های تفریحی، رقابتی و اجتماعی، الگوهای جدیدی از سفر را ایجاد کند. پژوهشگران حوزه گردشگری معتقدند که تلفیق ورزش و گردشگری موجب افزایش جذابیت مقصد، گسترش مشارکت اجتماعی و ایجاد مزیت رقابتی برای مقاصد گردشگری می‌شود (Gibson, 2017). از منظر توسعه مقصد نیز گردشگری ورزشی نه تنها به افزایش ورود گردشگران کمک می‌کند بلکه با ایجاد تجربه‌های معنادار، وفاداری گردشگران را تقویت می‌کند و چرخه توسعه پایدار گردشگری را تسریع می‌سازد (Higham, 2021).

تحولات جدید در الگوهای سفر نشان می‌دهد که گردشگری دیگر صرفاً فعالیتی فردی یا تفریحی نیست، بلکه به یک تجربه اجتماعی و خانوادگی تبدیل شده است. گردشگری خانوادگی یکی از مهم‌ترین شاخه‌های نوظهور گردشگری محسوب می‌شود که در آن تصمیم‌گیری سفر، تجربه مقصد و رضایت گردشگران در قالب تعاملات خانوادگی شکل می‌گیرد. بررسی‌های کتاب‌سنجی نشان می‌دهد که پژوهش‌های مربوط به گردشگری خانواده طی سال‌های اخیر رشد چشمگیری داشته و این حوزه به یکی از محورهای اصلی مطالعات گردشگری تبدیل شده است (Qiao et al., 2022). گردشگری خانوادگی علاوه بر آثار اقتصادی، پیامدهای اجتماعی مهمی همچون تقویت روابط خانوادگی، افزایش سرمایه اجتماعی و ارتقای رفاه ذهنی اعضای خانواده را به همراه دارد (Lima et al., 2023). در واقع، تجربه سفر خانوادگی می‌تواند به بازسازی روابط بین نسلی و افزایش انسجام اجتماعی منجر شود.

یکی از بسترهای مهم شکل‌گیری گردشگری خانوادگی، مشارکت در رویدادهای ورزشی است. افزایش مسابقات ورزشی، لیگ‌های نوجوانان و فعالیت‌های ورزشی تفریحی موجب شده خانواده‌ها به‌عنوان همراه ورزشکاران یا تماشاگران به سفر بپردازند. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که تصمیم‌گیری سفر در گردشگری ورزشی خانواده‌محور فرایندی تعاملی است که در آن والدین، فرزندان و شرایط مقصد همزمان نقش‌آفرینی می‌کنند (Li et al., 2021). در چنین شرایطی، ورزش نه تنها انگیزه سفر محسوب می‌شود بلکه به عنصر اصلی تجربه گردشگری تبدیل می‌گردد. مطالعات انجام‌شده درباره گردشگری ورزشی نوجوانان نیز نشان داده‌اند که تجربه والدین از حضور در رویدادهای ورزشی فرزندان نقش تعیین‌کننده‌ای در تداوم مشارکت گردشگری خانوادگی دارد (Knight & Holt, 2013).

با رشد این نوع سفرها، مفهوم گردشگری ورزشی از چارچوب سنتی رویدادهای بزرگ فاصله گرفته و به سمت رویدادهای کوچک، خانوادگی و مشارکتی حرکت کرده است. تجربه بازی‌های المپیک سیدنی نشان داد که حتی رویدادهای ورزشی می‌توانند پیامدهای گسترده اقتصادی، اجتماعی و گردشگری برای مقصد ایجاد کنند (Faulkner et al., 2000). در سال‌های اخیر نیز تأکید پژوهشگران بر این بوده است که توسعه گردشگری ورزشی باید در راستای پایداری مقصد، مدیریت منابع و افزایش مشارکت جامعه محلی انجام گیرد (Morfoulaki et al., 2023). این رویکرد پایدار باعث می‌شود گردشگری ورزشی به ابزاری برای توسعه منطقه‌ای و بهبود کیفیت زندگی شهروندان تبدیل شود. از سوی دیگر، گردشگری ورزشی تحت تأثیر عوامل متعددی از جمله زیرساخت‌ها، مدیریت مقصد، تصویر برند و تجربه گردشگر قرار دارد. تحلیل توسعه گردشگری ورزشی در مناطق مختلف جهان نشان می‌دهد که وجود زیرساخت‌های مناسب حمل‌ونقل، امکانات ورزشی، خدمات گردشگری و سیاست‌گذاری هماهنگ از مهم‌ترین عوامل موفقیت مقاصد گردشگری ورزشی محسوب می‌شود (Dong et al., 2022). همچنین پیام‌های برند و تصویر مقصد نقش مهمی در شکل‌دهی تجربه گردشگری ورزشی ایفا می‌کنند و می‌توانند ادراک گردشگران از کیفیت سفر را به‌طور معناداری تحت تأثیر قرار دهند (Hemmonsbeay & Tichaawa, 2020).

در کنار زیرساخت‌ها، تجربه اجتماعی گردشگران نیز به‌عنوان یکی از عناصر کلیدی موفقیت گردشگری شناخته شده است. مطالعات جدید نشان داده‌اند که ادراک گردشگران از پیامدهای اجتماعی گردشگری، نظیر تعاملات فرهنگی و احساس تعلق اجتماعی، مستقیماً بر رضایت و کیفیت زندگی آنان اثر می‌گذارد (Ramkissoon, 2023). در گردشگری

خانوادگی مبتنی بر ورزش، این تجربه اجتماعی تقویت می‌شود؛ زیرا خانواده‌ها در محیطی مشترک به فعالیت بدنی، تعامل اجتماعی و خلق خاطرات جمعی می‌پردازند. چنین تجربه‌هایی می‌تواند سرمایه اجتماعی خانواده را افزایش داده و سبک زندگی فعال را ترویج کند.

نقش خانواده در شکل‌دهی رفتار گردشگری نیز موضوعی مورد توجه پژوهشگران بوده است. مطالعات نشان می‌دهد که تعطیلات خانوادگی حاصل فرایندهای اجتماعی و فرهنگی پیچیده‌ای است که در آن ارزش‌ها، سبک زندگی و انتظارات اعضای خانواده در تصمیم‌گیری سفر دخیل هستند (Khuo-Lattimore & Jihyun Yang, 2020). این موضوع در گردشگری ورزشی اهمیت بیشتری پیدا می‌کند، زیرا مشارکت در فعالیت‌های ورزشی مستلزم هماهنگی زمانی، مالی و اجتماعی میان اعضای خانواده است. تحقیقات انجام‌شده درباره فرایند تصمیم‌گیری سفر در گردشگری ورزشی نوجوانان نشان داده است که عوامل لجستیکی، انگیزه‌های تفریحی و فرصت‌های گردشگری جانبی همزمان بر انتخاب مقصد تأثیر می‌گذارند (Mirehie et al., 2021).

تحولات فناورانه نیز به‌طور چشمگیری الگوهای گردشگری را تغییر داده است. فناوری‌های دیجیتال، رسانه‌های اجتماعی و سامانه‌های هوشمند سفر، امکان برنامه‌ریزی، تجربه و اشتراک‌گذاری سفرهای ورزشی را تسهیل کرده‌اند. پژوهش‌های جدید نشان می‌دهد استفاده از رسانه‌های اجتماعی می‌تواند قصد بازدید مجدد گردشگران ورزشی را افزایش دهد و نقش مهمی در شکل‌دهی تجربه مقصد داشته باشد (Li et al., 2025). در حوزه سلامت و گردشگری نیز فناوری‌های نوین توانسته‌اند مفهوم گردشگری سلامت و رفاه را متحول کنند و تجربه سفر را به ابزاری برای ارتقای سلامت جسمی و روانی تبدیل نمایند (Al-Romeedy, 2025). این تحولات نشان می‌دهد که پیوند میان فناوری، سلامت و گردشگری ورزشی می‌تواند زمینه‌ساز شکل‌گیری الگوهای جدید گردشگری خانوادگی باشد.

از منظر توسعه مقصد، گردشگری ورزشی می‌تواند ابزاری مؤثر برای افزایش ورود گردشگران و تقویت اقتصاد محلی باشد. مدل‌های جدید توسعه گردشگری ورزشی نشان داده‌اند که طراحی برنامه‌های پایدار و مشارکتی قادر است میزان ورود گردشگران را افزایش داده و توسعه منطقه‌ای را تسریع کند (Rangkuti et al., 2024). همچنین مطالعات مرتبط با توسعه منابع گردشگری ورزشی نشان می‌دهد که تجربه، سرگرمی، آموزش و زیبایی‌شناسی (ابعاد E۴) نقش مهمی در جذابیت مقاصد گردشگری ورزشی دارند (Farzipor et al., 2025). بنابراین، توجه همزمان به تجربه گردشگر و ظرفیت‌های محیطی می‌تواند توسعه گردشگری خانوادگی محور را تقویت کند.

در سطح ملی نیز رسانه‌ها و ابزارهای ارتباطی نقش مهمی در توسعه گردشگری ورزشی ایفا می‌کنند. بررسی‌های انجام‌شده در زمینه گردشگری ورزشی نشان داده است که اطلاع‌رسانی رسانه‌ای، تبلیغات هدفمند و تولید محتوای جذاب می‌تواند آگاهی عمومی نسبت به ظرفیت‌های گردشگری ورزشی را افزایش دهد و انگیزه سفر را تقویت کند (Karimi et al., 1998). این موضوع به‌ویژه در جذب خانواده‌ها اهمیت دارد، زیرا تصمیم‌گیری سفر خانوادگی معمولاً مبتنی بر اطلاعات، اعتماد و تصویر ذهنی مقصد است.

با وجود رشد چشمگیر گردشگری ورزشی و افزایش توجه پژوهشگران به گردشگری خانوادگی، هنوز شکاف پژوهشی قابل توجهی در زمینه شناسایی پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی وجود دارد. بسیاری از مطالعات پیشین هر یک به بخشی از این پدیده پرداخته‌اند؛ برخی بر تجربه گردشگر، برخی بر زیرساخت‌ها و برخی بر رفتار تصمیم‌گیری تمرکز داشته‌اند، اما مدلی جامع که عوامل اقتصادی، اجتماعی، فناوری، سلامت و امکانات ورزشی را به‌صورت همزمان بررسی کند کمتر مورد توجه قرار گرفته است. افزون بر این، تغییر سبک زندگی شهری، افزایش اهمیت سلامت، گسترش ورزش همگانی و تمایل خانواده‌ها به تجربه‌های مشترک فعال، ضرورت مطالعه علمی این حوزه را بیش از پیش آشکار ساخته است.

بر این اساس، پژوهش حاضر با هدف ارائه چارچوبی مفهومی و تجربی برای شناسایی و مدل‌سازی عوامل مؤثر بر گردشگری خانوادگی مبتنی بر گردشگری ورزشی طراحی شده است تا بتواند به توسعه دانش نظری، برنامه‌ریزی گردشگری و سیاست‌گذاری ورزش همگانی کمک نماید؛ بنابراین هدف پژوهش حاضر مدل‌سازی پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی است.

روش‌شناسی پژوهش

پژوهش حاضر پژوهشی توصیفی از نوع همبستگی و مبتنی بر مدلسازی معادلات ساختاری است و از لحاظ هدف نیز جزء تحقیقات کاربردی محسوب می‌شود. داده‌های این تحقیق به صورت میدانی و با استفاده از پرسش‌نامه گردآوری شد. جامعه آماری این تحقیق را ۳۸۴ نفر از گردشگران ورزشی که به صورت خانوادگی در رویدادهای ورزشی و به طور ویژه در رالی خانوادگی شرکت می‌کنند تشکیل داد که نمونه آماری به صورت در دسترس انتخاب شد. در این تحقیق از یک پرسشنامه محقق ساخته استفاده شد که شامل ۴۴ سوال بود که شرکت کنندگان از طریق لیکرت ۵ درجه‌ای از ۱ (کاملاً مخالفم) تا ۵ (کاملاً موافقم) به گویه‌ها پاسخ دادند. برای تجزیه و تحلیل داده‌های توصیفی از روش آماری توصیفی استفاده شد و از این طریق فراوانی، درصد، محاسبه شد. جهت آزمون مدل از مدلسازی معادلات ساختاری با رویکرد حداقل مربعات جزئی استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده‌ها از نرم افزار اس‌پی‌اس‌اس و اسمارت پی ال‌اس نسخه ۳ استفاده شد.

یافته‌ها

از بین شرکت کنندگان تعداد ۲۵۲ نفر مرد (حدود ۶۶ درصد) و تعداد ۱۳۲ نفر زن (حدود ۳۴ درصد) هستند. از بین شرکت کنندگان تعداد ۲۷ نفر دارای مدرک تحصیلی زیردیپلم (حدود ۷ درصد)، تعداد ۶۰ نفر دارای مدرک تحصیلی دیپلم (حدود ۱۶ درصد)، تعداد ۸۸ نفر دارای مدرک تحصیلی کاردانی (حدود ۲۳ درصد)، تعداد ۱۳۵ نفر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی (حدود ۳۵ درصد)، تعداد ۴۱ نفر دارای مدرک تحصیلی کارشناسی ارشد (حدود ۱۱ درصد) و تعداد ۳۳ نفر دارای مدرک تحصیلی دکتری (حدود ۹ درصد) هستند. براین اساس طبق جدول یک می‌توان مشاهده کرد که پرسشنامه‌های تحقیق به ترتیب دارای واریانس ۰/۷۳، ۰/۸۱، ۰/۷۷، ۰/۸۲، و ۰/۸۹ می‌باشد و از وضعیت مطلوبی برخوردار می‌باشد. همچنین، پایایی ترکیبی (ضریب دیلون - گلداشتاين) نیز به ترتیب ۰/۸۴، ۰/۹۰، ۰/۹۳، ۰/۹۰ و ۰/۹۴ به دست آمد که از ملاک ۰/۷۰ بالاتر می‌باشد که نشان دهنده قابل قبول بودن آن می‌باشد. همچنین، پایایی پرسشنامه‌ها نیز به ترتیب ۰/۷۳، ۰/۷۷، ۰/۹۰، ۰/۷۹ و ۰/۸۸ به دست آمد که حاکی از مطلوب بودن آن‌ها می‌باشد.

جدول ۱: نتایج روایی و پایایی

سازه‌ها	آلفای کرونباخ	rho_A	پایایی ترکیبی	میانگین واریانس مستخرج (AVE)
امکانات ورزشی	۰/۷۳۲	۰/۷۳۳	۰/۸۴۵	۰/۷۳۱
سلامت و تندرستی	۰/۷۷۹	۰/۷۸۷	۰/۹۰۰	۰/۸۱۹
عوامل اجتماعی فرهنگی	۰/۹۰۴	۰/۹۰۵	۰/۹۳۳	۰/۷۷۷
فناوری و پتانسیل‌های موجود ورزشی گردشگری	۰/۷۹۵	۰/۸۰۲	۰/۹۰۷	۰/۸۲۹
ویژگی‌های زیرساختی اقتصادی	۰/۸۸۲	۰/۸۸۲	۰/۹۴۴	۰/۸۹۵

همچنین برای بررسی برازش مدل از شاخص GOF استفاده می‌شود. برای بدست آوردن برازش مدل در ابتدا باید مقدار اشتراکی متغیر وابسته (پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی) را (۰/۵۸۶) و سپس مقدار ضریب تعیین متغیر وابسته (پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی) (۱/۰۰) را در نظر گرفت و سپس این مقادیر را در فرمول زیر گذاشت.

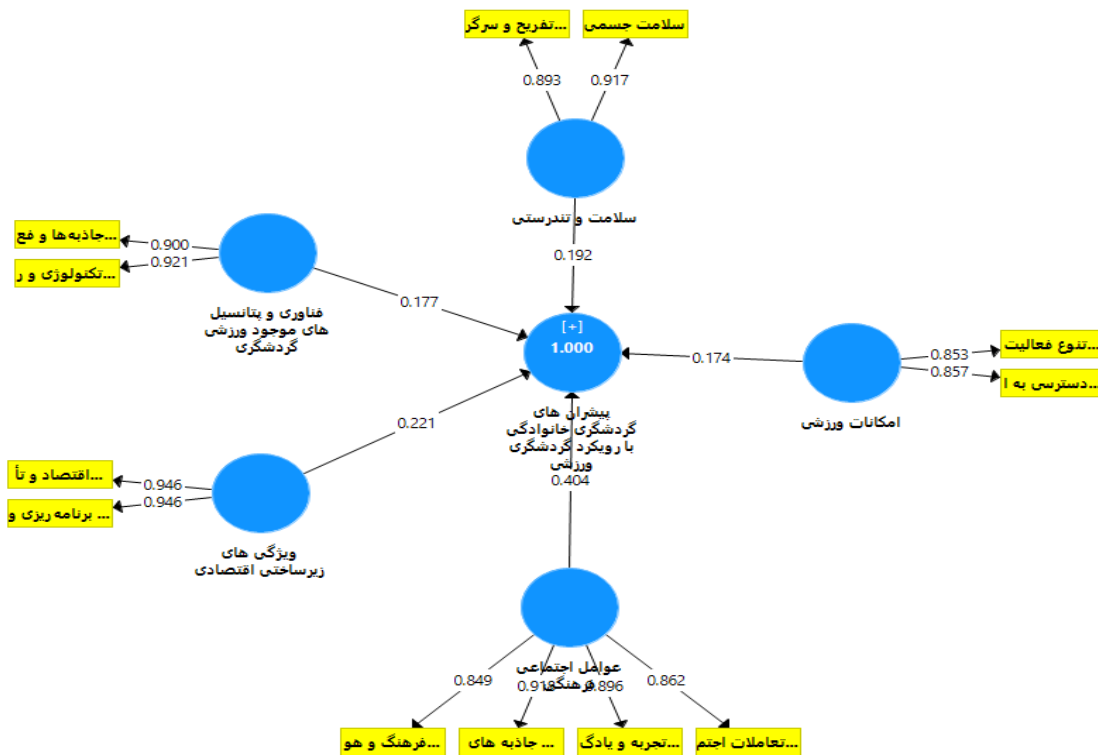
$$GOF = \sqrt{\text{Communality} \times \text{Rsquare}}$$

در نتیجه مقدار شاخص **GOF** برابر است با ۰/۷۶۵ که این عدد با توجه به سه مقدار ۰/۰۱، ۰/۲۵، و ۰/۴۱ به عنوان مقادیر ضعیف، متوسط و قوی برای **GOF**، حاکی از برآزش کلی قوی می‌باشد.

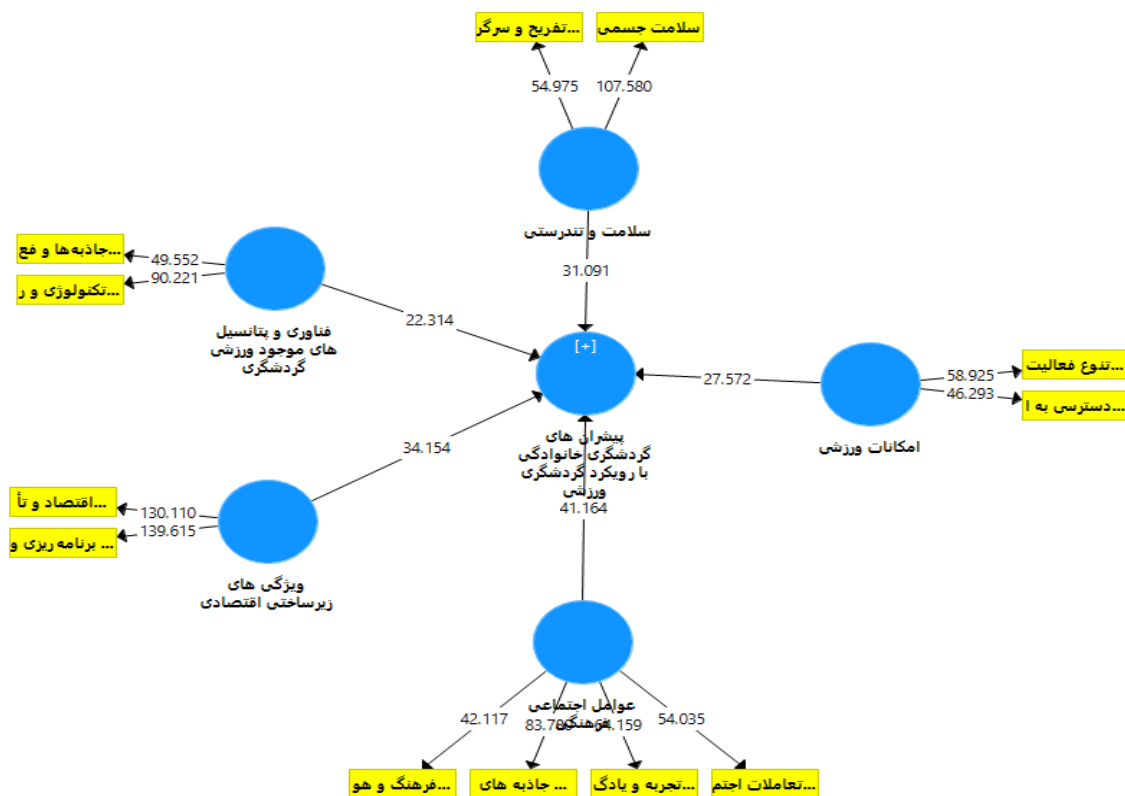
نتایج جدول یک وزن‌های رگرسیونی استاندارد شده مدل را نشان می‌دهد. براساس نتایج، می‌توان گفت با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۱۷ و نسبت بحرانی ۲۷/۵۷ که خارج از بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا -۱/۹۶ هر پارامتر مدل)، و همچنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می‌توان گفت که امکانات ورزشی بر گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی تاثیر مثبت معنادار دارد. همچنین، با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۱۹ و نسبت بحرانی ۳۱/۰۹ که خارج از بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا -۱/۹۶ هر پارامتر مدل)، و همچنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می‌توان گفت که سلامت و تندرستی بر گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی تاثیر مثبت معنادار دارد. علاوه بر این، با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۴۰ و نسبت بحرانی ۴۱/۱۶ که خارج از بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا -۱/۹۶ هر پارامتر مدل)، و همچنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می‌توان گفت که عوامل اجتماعی فرهنگی بر گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی تاثیر مثبت معنادار دارد. با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۱۷ و نسبت بحرانی ۲۲/۳۱ که خارج از بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا -۱/۹۶ هر پارامتر مدل)، و همچنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می‌توان گفت که فناوری و پتانسیل‌های موجود ورزشی گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی تاثیر مثبت معنادار دارد. علاوه بر این، با توجه به ضریب رگرسیونی ۰/۲۲ و نسبت بحرانی ۳۴/۱۵ که خارج از بازه $\pm 1/96$ قرار دارد (بر اساس قاعده خطای پنج درصد در ناحیه رد فرض صفر برای مقادیر خارج بازه ۱/۹۶ تا -۱/۹۶ هر پارامتر مدل)، و همچنین سطح معناداری کوچکتر از ۰/۰۵ می‌توان گفت که ف ویژگی‌های زیرساختی اقتصادی بر گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی تاثیر مثبت معنادار دارد.

جدول ۲: ضرایب رگرسیونی

متغیرهای تحقیق	ضرایب	آماره تی	سطح معنی - نتیجه
	رگرسیونی	داری	
امکانات ورزشی - پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی	۰/۱۷۴	۲۷/۵۷۲	۰/۰۰۱ تایید
سلامت و تندرستی - پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی	۰/۱۹۲	۳۱/۰۹۱	۰/۰۰۱ تایید
عوامل اجتماعی فرهنگی - پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی	۰/۴۰۴	۴۱/۱۶۴	۰/۰۰۱ تایید
فناوری و پتانسیل‌های موجود ورزشی گردشگری - پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی	۰/۱۷۷	۲۲/۳۱۴	۰/۰۰۱ تایید
ویژگی‌های زیرساختی اقتصادی - پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی	۰/۲۲۱	۳۴/۱۵۴	۰/۰۰۱ تایید

شکل ۱: مدل در حالت تخمین ضرایب استاندارد

شکل ۲: مدل نهایی تحقیق در حالت معناداری (مقدار t)

بحث و نتیجه‌گیری

هدف پژوهش حاضر مدلسازی پیشران‌های گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی بود. یافته‌های حاصل از مدل‌سازی معادلات ساختاری نشان داد که تمامی سازه‌های مورد بررسی شامل ویژگی‌های زیرساختی اقتصادی، فناوری و پتانسیل‌های گردشگری ورزشی، عوامل اجتماعی-فرهنگی، امکانات ورزشی و سلامت و تندرستی دارای اثر مثبت و معنادار بر توسعه گردشگری خانوادگی مبتنی بر ورزش هستند و شاخص برازش کلی مدل نیز بیانگر کفایت و انسجام ساختاری مدل پیشنهادی بود. این نتایج نشان می‌دهد که توسعه گردشگری خانوادگی ورزشی پدیده‌ای چندبعدی است که نیازمند هم‌افزایی میان زیرساخت‌ها، تجربه اجتماعی، ظرفیت‌های فناورانه و ابعاد سلامت‌محور است. در تبیین اثر ویژگی‌های زیرساختی اقتصادی بر گردشگری خانوادگی ورزشی می‌توان گفت که زیرساخت‌های حمل‌ونقل، اقامتی، خدماتی و سرمایه‌گذاری در فضاهای ورزشی نقش بنیادینی در تسهیل تجربه سفر خانوادگی دارند. یافته‌های پژوهش حاضر همسو با نتایج تحلیل توسعه گردشگری ورزشی در مقاصد مختلف است که نشان می‌دهد وجود زیرساخت‌های مناسب و سیاست‌گذاری منسجم می‌تواند جذابیت مقصد را افزایش داده و ورود گردشگران را تسریع کند (Dong et al., 2022). همچنین مدل‌های جدید توسعه پایدار گردشگری ورزشی تأکید می‌کنند که هم‌راستایی زیرساخت‌های اقتصادی با اهداف توسعه منطقه‌ای، افزایش ورود گردشگران و ارتقای رفاه اجتماعی را به دنبال دارد (Rangkuti et al., 2024). از منظر کلان‌تر، گردشگری ورزشی زمانی می‌تواند به توسعه پایدار منجر شود که ظرفیت‌های محیطی، اقتصادی و اجتماعی مقصد به‌طور هماهنگ تقویت شوند (Morfoulaki et al., 2023). بنابراین، نتایج پژوهش حاضر تأیید می‌کند که بدون تقویت بسترهای زیرساختی اقتصادی، امکان توسعه پایدار گردشگری خانوادگی مبتنی بر ورزش فراهم نخواهد شد.

یافته دیگر پژوهش نشان داد که فناوری و پتانسیل‌های موجود گردشگری ورزشی اثر مثبت و معناداری بر گردشگری خانوادگی دارد. در عصر دیجیتال، فناوری‌های ارتباطی، رسانه‌های اجتماعی و سامانه‌های رزرو آنلاین، فرایند برنامه‌ریزی سفر را تسهیل کرده و تجربه گردشگر را غنی‌تر ساخته‌اند. مطالعات اخیر نشان داده است که استفاده از رسانه‌های اجتماعی می‌تواند قصد بازدید مجدد گردشگران ورزشی را افزایش دهد و بر نگرش آنان نسبت به مقصد اثر بگذارد (Li et al., 2025). همچنین توسعه فناوری در حوزه گردشگری سلامت و رفاه، تجربه سفر را از سطح تفریحی فراتر برده و آن را به ابزاری برای ارتقای سلامت جسمی و روانی تبدیل کرده است (Al-Romeedy, 2025). این موضوع با یافته‌های پژوهش حاضر همسو است؛ زیرا خانواده‌ها در برنامه‌ریزی سفر ورزشی خود از فناوری برای مقایسه مقاصد، ارزیابی خدمات و مدیریت هزینه‌ها استفاده می‌کنند. افزون بر این، ابعاد تجربه، سرگرمی، آموزش و زیبایی‌شناسی در توسعه منابع گردشگری ورزشی نیز با بهره‌گیری از فناوری تقویت می‌شوند (Farzipor et al., 2025). بنابراین، فناوری به‌عنوان یک پیشران کلیدی می‌تواند جذابیت گردشگری خانوادگی ورزشی را افزایش دهد.

در خصوص اثر عوامل اجتماعی-فرهنگی که بیشترین ضریب تأثیر را در مدل به خود اختصاص داد، می‌توان بیان کرد که گردشگری خانوادگی مبتنی بر ورزش اساساً یک تجربه اجتماعی است. تعاملات بین‌نسلی، مشارکت جمعی در فعالیت‌های ورزشی و خلق خاطرات مشترک، سرمایه اجتماعی خانواده را تقویت می‌کند. پژوهش‌های حوزه گردشگری خانواده نشان داده‌اند که این نوع سفرها می‌تواند انسجام خانوادگی و رفاه ذهنی اعضا را افزایش دهد (Lima et al., 2023). همچنین مرور کتاب‌سنجی مطالعات گردشگری خانواده نشان می‌دهد که انگیزه‌های اجتماعی و فرهنگی از مهم‌ترین محرک‌های سفر خانوادگی هستند (Qiao et al., 2022). از منظر تجربه مقصد نیز ادراک گردشگران از پیامدهای اجتماعی گردشگری بر کیفیت زندگی آنان تأثیرگذار است (Ramkissoon, 2023). نتایج پژوهش حاضر این دیدگاه را تأیید می‌کند و نشان می‌دهد که عوامل فرهنگی نظیر فرهنگ میهمان‌نوازی، تعامل با جامعه محلی و هویت ورزشی مقصد می‌تواند انگیزه خانواده‌ها برای مشارکت در گردشگری ورزشی را افزایش دهد.

در تبیین اثر امکانات ورزشی نیز می‌توان اشاره کرد که کیفیت و تنوع فضاهای ورزشی، رویدادهای رقابتی و امکانات تفریحی مرتبط با ورزش، نقش مهمی در جذب خانواده‌ها دارند. نظریه‌پردازان گردشگری ورزشی معتقدند که تحول این حوزه از تمرکز بر رویدادهای بزرگ به سمت رویدادهای کوچک و مشارکتی، امکان حضور خانواده‌ها را افزایش داده است (Gibson, 2017). همچنین دیدگاه‌های تحلیلی درباره گردشگری ورزشی نشان می‌دهد که تجربه مستقیم فعالیت ورزشی و مشارکت فعال گردشگران در رویدادها، ارزش افزوده بیشتری نسبت به تماشای صرف ایجاد می‌کند (Higham, 2021). تجربه بازی‌های المپیک نیز نشان داد که حتی رویدادهای ورزشی می‌توانند پیامدهای گسترده

گردشگری برای مقصد ایجاد کنند (Faulkner et al., 2000). بنابراین، فراهم بودن امکانات استاندارد و جذاب ورزشی می‌تواند بستر اصلی توسعه گردشگری خانوادگی مبتنی بر ورزش باشد.

یافته دیگر پژوهش حاضر تأثیر مثبت سلامت و تندرستی بر گردشگری خانوادگی ورزشی بود. در سال‌های اخیر، گرایش به سبک زندگی فعال و توجه به سلامت جسمی و روانی افزایش یافته و سفرهای سلامت‌محور به یکی از روندهای مهم گردشگری تبدیل شده است. پژوهش‌ها نشان می‌دهد که پیوند میان ورزش و سلامت می‌تواند تجربه گردشگری را به عاملی برای ارتقای کیفیت زندگی تبدیل کند (Ramkissoon, 2023). علاوه بر این، فناوری‌های نوین سلامت‌محور نیز نقش مهمی در تسهیل تجربه سفرهای سلامت‌محور ایفا می‌کنند (Al-Romeedy, 2025). در بستر گردشگری خانوادگی، مشارکت مشترک در فعالیت‌های ورزشی می‌تواند احساس موفقیت، نشاط و رضایت جمعی را افزایش دهد و به تقویت پیوندهای عاطفی خانواده کمک کند.

از منظر تصمیم‌گیری سفر نیز نتایج پژوهش حاضر با مدل‌های تعاملی تصمیم‌گیری در گردشگری خانواده همخوانی دارد؛ مدل‌هایی که نشان می‌دهند انتخاب مقصد حاصل تعامل میان ترجیحات والدین، نیازهای فرزندان و ویژگی‌های مقصد است (Li et al., 2021). همچنین مطالعات مربوط به گردشگری ورزشی نوجوانان نشان داده است که تجربه والدین از حضور در رویدادهای ورزشی فرزندان نقش مهمی در تداوم سفرهای خانوادگی دارد (Knight & Holt, 2013) و فرایندهای لجستیکی و فرصت‌های گردشگری جانبی نیز در تصمیم‌گیری مؤثرند (Mirehie et al., 2021). در این چارچوب، یافته‌های پژوهش حاضر تأیید می‌کند که توسعه گردشگری خانوادگی ورزشی نیازمند درک جامع از رفتار خانواده‌ها و ایجاد شرایطی است که نیازهای چندگانه آنان را پاسخ دهد.

همچنین نقش برند و تصویر مقصد در تجربه گردشگری ورزشی قابل توجه است. پیام‌های برند و روایت‌های مقصد می‌توانند ادراک خانواده‌ها از کیفیت و جذابیت رویدادهای ورزشی را شکل دهند (Hemmonsby & Tichaawa, 2020). علاوه بر این، نقش رسانه‌ها در توسعه گردشگری ورزشی نیز مورد تأکید قرار گرفته است؛ زیرا اطلاع‌رسانی و تبلیغات هدفمند می‌تواند آگاهی عمومی را افزایش داده و انگیزه سفر را تقویت کند (Karimi et al., 1998). بنابراین، توسعه گردشگری خانوادگی مبتنی بر ورزش مستلزم رویکردی یکپارچه است که زیرساخت، تجربه، فناوری، برندینگ و سلامت را همزمان مدنظر قرار دهد.

در مجموع، نتایج پژوهش حاضر نشان می‌دهد که گردشگری خانوادگی با رویکرد گردشگری ورزشی می‌تواند به‌عنوان راهبردی مؤثر برای توسعه ورزش همگانی، تقویت سرمایه اجتماعی خانواده‌ها و ارتقای کیفیت زندگی اجتماعی مطرح شود. هم‌راستایی این یافته‌ها با ادبیات موجود نشان می‌دهد که مدل پیشنهادی پژوهش از پشتوانه نظری و تجربی مناسبی برخوردار است.

این پژوهش با وجود نتایج ارزشمند، دارای محدودیت‌هایی است. نخست، نمونه پژوهش به‌صورت در دسترس انتخاب شد که ممکن است تعمیم‌پذیری نتایج را محدود سازد. دوم، داده‌ها مبتنی بر خودگزارشی بوده و امکان سوگیری پاسخ‌دهندگان وجود دارد. سوم، پژوهش به بررسی متغیرهای خاصی پرداخته و ممکن است سایر عوامل روان‌شناختی یا محیطی در مدل لحاظ نشده باشند. همچنین پژوهش در یک بازه زمانی مشخص انجام شد و تغییرات فصلی یا تحولات اقتصادی در آن منعکس نشده است.

پیشنهاد می‌شود در مطالعات آینده از روش‌های نمونه‌گیری تصادفی و در مقیاس جغرافیایی گسترده‌تر استفاده شود تا امکان تعمیم نتایج افزایش یابد. همچنین به‌کارگیری روش‌های ترکیبی کمی و کیفی می‌تواند درک عمیق‌تری از تجربه خانواده‌ها در گردشگری ورزشی فراهم سازد. بررسی نقش متغیرهایی مانند شخصیت گردشگران، سبک زندگی، انگیزه‌های درونی و تأثیر رسانه‌های اجتماعی نیز می‌تواند به توسعه مدل‌های جامع‌تر کمک کند. مطالعه مقایسه‌ای میان استان‌ها یا کشورهای مختلف نیز می‌تواند به شناسایی تفاوت‌های فرهنگی و ساختاری در توسعه گردشگری خانوادگی ورزشی منجر شود.

توصیه می‌شود سیاست‌گذاران حوزه ورزش و گردشگری با تقویت زیرساخت‌های اقتصادی و تجهیز مقاصد به امکانات ورزشی استاندارد، زمینه جذب خانواده‌ها را فراهم کنند. توسعه برنامه‌های مشترک میان وزارت ورزش و نهادهای گردشگری برای برگزاری رویدادهای خانوادگی می‌تواند مشارکت عمومی را افزایش دهد. همچنین بهره‌گیری از فناوری‌های دیجیتال، طراحی پلتفرم‌های اطلاع‌رسانی و ارائه بسته‌های سفر سلامت‌محور می‌تواند جذابیت گردشگری خانوادگی ورزشی را ارتقا دهد. مشارکت بخش خصوصی در سرمایه‌گذاری و برندسازی مقاصد ورزشی نیز می‌تواند به توسعه پایدار این حوزه کمک کند.

تشکر و قدردانی

از تمامی کسانی که در طی مراحل این پژوهش به ما یاری رساندند تشکر و قدردانی می‌گردد.

مشارکت نویسندگان

در نگارش این مقاله تمامی نویسندگان نقش یکسانی ایفا کردند.

تعارض منافع

در انجام مطالعه حاضر، هیچ‌گونه تضاد منافی وجود ندارد.

حمایت مالی

این پژوهش حامی مالی نداشته است.

موازین اخلاقی

در انجام این پژوهش تمامی موازین و اصول اخلاقی رعایت گردیده است.

Extended Summary

Introduction

Sport tourism has emerged as one of the most dynamic and rapidly expanding segments of the global tourism industry, integrating recreational travel with structured physical activities, competitive events, and destination-based experiences. Theoretical reflections on sport tourism emphasize its transformative potential in reshaping destination attractiveness, diversifying tourism products, and enhancing experiential value for visitors (Gibson, 2017). Contemporary perspectives further argue that sport tourism is no longer limited to mega-events but encompasses small- and medium-scale participatory activities that create sustainable regional development pathways (Higham, 2021). In this evolving landscape, family participation in sport-related travel has gained significant attention as families increasingly combine leisure, social bonding, and athletic engagement within shared travel experiences.

Family tourism, as a growing research domain, has been identified as a complex decision-making and experiential process shaped by intergenerational dynamics, socio-cultural contexts, and destination characteristics. A bibliometric review of family tourism studies highlights the expanding scholarly focus on motivations, benefits, and structural constraints influencing family travel behaviors (Qiao et al., 2022). Family tourism experiences have been associated with improved social cohesion, enhanced emotional bonding, and strengthened family capital, particularly among economically diverse households (Lima et al., 2023). Moreover, perceived social impacts of tourism have been linked to improved quality of life and subjective well-being, reinforcing the multidimensional significance of tourism participation (Ramkissoon, 2023).

Youth sport tourism has become a major driver of family travel, as parents accompany children to competitions, tournaments, and training camps. Interactive family decision-making models demonstrate that destination selection in sport

tourism contexts is shaped by shared preferences, logistical considerations, and event-related factors (Li et al., 2021). Research on youth sport tournaments further indicates that parental experiences significantly influence repeat participation and overall travel satisfaction (Knight & Holt, 2013). In this regard, the integration of sport and family travel reflects broader socio-cultural constructions of family holidays, where values, expectations, and lifestyle orientations shape travel choices (Khoo-Lattimore & Jihyun Yang, 2020). Understanding family sport tourism therefore requires a multidimensional framework that incorporates infrastructural, social, technological, and health-related dimensions.

Destination competitiveness in sport tourism depends heavily on economic infrastructure, strategic planning, and sustainable resource management. SWOT-based assessments of sport tourism development underscore the importance of integrated infrastructure systems and coordinated governance in enhancing destination performance (Dong et al., 2022). Sustainable sport tourism models highlight the need to balance economic growth with environmental stewardship and community engagement (Morfolaki et al., 2023). Similarly, new conceptual models propose that sport tourism can significantly increase tourist arrivals when aligned with sustainable development strategies and local stakeholder collaboration (Rangkuti et al., 2024). Event legacy research also demonstrates that sport events generate long-term tourism impacts when operational challenges are effectively managed (Ferranti et al., 2020), and earlier evaluations of mega-events illustrate their capacity to reshape destination image and tourism flows (Faulkner et al., 2000).

In addition, branding and communication strategies significantly shape sport tourism experiences. Brand messages influence tourists' perceptions and emotional engagement with destinations (Hemmonsby & Tichaawa, 2020). Media representation has also been recognized as a key factor in promoting sport tourism and increasing public awareness of destination capacities (Karimi et al., 1998). The digital transformation of tourism further intensifies these dynamics. Social media usage has been shown to influence revisit intentions among sport tourists (Li et al., 2025). In parallel, technological innovations in wellness and digital tourism infrastructures have reshaped health-oriented travel experiences, positioning technology as a catalyst for integrated sport and wellness tourism (Al-Romeedy, 2025). Experience-based tourism frameworks, particularly those emphasizing entertainment, education, escapism, and aesthetics (4E dimensions), have also been identified as critical for enhancing sport and recreation tourism resources (Farzipor et al., 2025).

Despite these advancements, there remains a significant gap in integrated empirical models that simultaneously examine infrastructural, technological, socio-cultural, health, and facility-based drivers of family sport tourism. Addressing this gap, the present study aims to model the drivers of family tourism with a sport tourism approach through a comprehensive structural framework.

Methods and Materials

This applied research employed a descriptive-correlational design using Structural Equation Modeling (SEM) based on the Partial Least Squares (PLS) approach. The statistical population consisted of 384 sport tourists who participated in sport events with their families, selected through convenience sampling. Data were collected using a researcher-developed questionnaire comprising 44 items measured on a five-point Likert scale ranging from strongly disagree to strongly agree. The questionnaire assessed five independent constructs: economic infrastructural characteristics, technological and sport tourism potential, socio-cultural factors, sport facilities, and health and wellness. Descriptive statistics were calculated to summarize demographic characteristics. Measurement model reliability and validity were evaluated using Cronbach's alpha, composite reliability,

rho_A, and Average Variance Extracted (AVE). Structural relationships were tested using PLS-SEM. Data analysis was conducted using SPSS and SmartPLS version 3 software.

Findings

The sample consisted of 66% male and 34% female participants, with diverse educational backgrounds ranging from below diploma to doctoral degrees. Measurement model results indicated satisfactory reliability and convergent validity across all constructs. Cronbach's alpha values ranged between acceptable thresholds, composite reliability coefficients exceeded 0.70, and AVE values demonstrated adequate convergent validity.

Structural model analysis revealed that all five independent variables exerted significant positive effects on family tourism with a sport tourism approach ($p < 0.05$). Socio-cultural factors demonstrated the strongest standardized regression coefficient, followed by economic infrastructural characteristics, health and wellness, technological and sport tourism potential, and sport facilities. The t-values for all paths exceeded critical thresholds, confirming statistical significance. The coefficient of determination (R^2) for the dependent variable indicated substantial explanatory power. The overall Goodness-of-Fit (GOF) index was calculated at 0.765, signifying strong model fitness and robustness.

Discussion and Conclusion

The findings confirm that family sport tourism is a multidimensional phenomenon shaped by the interaction of economic, technological, social, infrastructural, and health-related determinants. The strong influence of socio-cultural factors suggests that family travel in sport contexts is fundamentally rooted in shared experiences, intergenerational bonding, and collective identity formation. Families perceive sport tourism not merely as leisure consumption but as an opportunity for strengthening emotional ties, enhancing social interaction, and cultivating shared memories.

Economic infrastructure emerged as a significant predictor, underscoring the importance of transportation systems, accommodation facilities, and event organization capacities in enabling family participation. Without supportive economic and logistical frameworks, the sustainability of family sport tourism remains constrained. Technological capacity also played a crucial role, reflecting the growing importance of digital information access, social media engagement, and online planning tools in contemporary travel behavior. Technology enhances transparency, reduces uncertainty, and amplifies experiential sharing among families.

Health and wellness significantly influenced family sport tourism, indicating that active travel and physical engagement are increasingly valued components of family lifestyles. Participation in sport-based travel contributes to physical vitality, psychological well-being, and the promotion of healthy routines. Sport facilities further support this ecosystem by providing tangible environments for engagement, competition, and recreation.

Overall, the integrated structural model demonstrates that successful development of family sport tourism requires coordinated policy strategies combining infrastructural investment, digital innovation, socio-cultural programming, health promotion, and high-quality sport facilities. Family sport tourism can therefore serve as a strategic mechanism for enhancing mass sport participation, strengthening social cohesion, increasing tourist arrivals, and improving quality of life. The study contributes theoretically by presenting a comprehensive driver-based model and practically by offering evidence-based guidance for tourism planners, sport organizations, and policymakers seeking to develop sustainable and family-oriented sport tourism ecosystems.

References

- Al-Romeedy, B. S. (2025). Digital passports to wellness: How technology is shaping medical tourism (A. A. T. P. K. Singh, Trans.). In M. E. Emam (Ed.), *Revolutionizing Healthcare Experience with Digital Medical Tourism* (pp. 111-136). IGI Global. <https://doi.org/10.4018/979-8-3693-7888-5.ch004>
- Dong, E., Fu, B., Li, Y., Jin, J., Hu, H., Ma, Y., Zhang, Z., Xu, Q., & Cheng, Z. (2022). Hainan Sport Tourism Development-A SWOT Analysis. *Sustainability*, 14(19), 12653. <https://doi.org/10.3390/su141912653>
- Farzipor, A., Ershadi, R., Hemati, J., & Hashemi, B. I. (2025). The role of 4E dimensions in the development of water sports and recreation tourism resources on Kish Island. *Sports Marketing Studies*, 6(3), 86-105.
- Faulkner, B., Chalip, L., Brown, G., Jago, L., March, R., & Woodside, A. (2000). Monitoring the Tourism Impacts of the Sydney 2000 Olympics. *Event Management*, 6(4), 231-246. <https://doi.org/10.3727/152599500108751390>
- Ferranti, E., Andres, L., Denoon-Stevens, S. P., Melgaço, L., Oberling, D., & Quinn, A. (2020). Operational Challenges and Mega Sporting Events Legacy: The Case of BRT Systems in the Global South. *Sustainability*, 12(4), 1609. <https://doi.org/10.3390/su12041609>
- Gibson, H. (2017). Sport tourism and theory and other developments: some reflections. *Journal of Sport & Tourism*, 21(2), 153-158. <https://doi.org/10.1080/14775085.2017.1319514>
- Hemmonsby, J., & Tichaawa, T. M. (2020). Brand messages that influence the sport tourism experience: the case of South Africa. *Journal of Sport & Tourism*, 24(3), 177-194. <https://doi.org/10.1080/14775085.2020.1822200>
- Higham, J. (2021). Sport tourism: a perspective article. *Tourism Review*, 76(1), 64-68. <https://doi.org/10.1108/TR-10-2019-0424>
- Karimi, A., Mirabadi, M., & Golzadeh, M. (1998). Assessing the role and performance of media on the development of sports tourism in East Azerbaijan province. *Regional Planning*, 34(9), 65-80. https://journals.marvdasht.iau.ir/article_3552.html
- Khoo-Lattimore, C., & Jihyun Yang, M. (2020). The Constructions of Family Holidays in Young Middle-class Malaysian Chinese Children. *Journal of China Tourism Research*, 16(1), 62-77. <https://doi.org/10.1080/19388160.2018.1513884>
- Knight, C. J., & Holt, N. L. (2013). Factors that influence parents' experiences at junior tennis tournaments and suggestions for improvement. *Sport, Exercise, and Performance Psychology*, 2(3), 173-189. <https://doi.org/10.1037/a0031203>
- Li, J., Li, F., & Zhou, X. (2025). The impact of social media on university students' revisit intention in sports tourism: A hybrid method based on SEM and ANN. *PLoS One*, 20(4), e0321999. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0321999>
- Li, M., Lin, G., & Feng, X. (2021). An Interactive Family Tourism Decision Model. *Journal of Travel Research*, 62(1), 121-134. <https://doi.org/10.1177/00472875211056682>
- Lima, J., Eusébio, C., & Varum, C. A. (2023). Family tourism effects for low-income families - Past reality for future insights. *Family and Consumer Sciences Research Journal*, 51(4), 277-295. <https://doi.org/10.1111/fcsr.12474>
- Mirehie, M., Gibson, H. J., Buning, R. J., Coble, C., & Flaherty, M. (2021). Towards an understanding of family travel decision-making processes in the context of youth sport tourism. *Journal of Destination Marketing & Management*, 21, 100644. <https://doi.org/10.1016/j.jdmm.2021.100644>
- Morfoulaki, M., Myrovali, G., Kotoula, K.-M., Karagiorgos, T., & Alexandris, K. (2023). Sport Tourism as Driving Force for Destinations' Sustainability. *Sustainability*, 15(3), 2445. <https://doi.org/10.3390/su15032445>
- Qiao, G., Cao, Y., Chen, Q., & Jia, Q. (2022). Understanding Family Tourism: A Perspective of Bibliometric Review. *Frontiers in psychology*, 13, 937312. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2022.937312>
- Ramkissoon, H. (2023). Perceived social impacts of tourism and quality-of-life: a new conceptual model. *Journal of Sustainable Tourism*, 31(2), 442-459. <https://doi.org/10.1080/09669582.2020.1858091>
- Rangkuti, Y. A., Setyawati, H., Hartono, M., & Hidayah, T. (2024). New model of sports tourism with sustainable tourism development to increase tourist arrivals in Central Aceh Regency, Indonesia. *Frontiers in Sports and Active Living*, 6, 1421363. <https://doi.org/10.3389/fspor.2024.1421363>

